

ARGONAVTICON LIBER I, 793—850

Cardine sub nostro rebusque abscisa supernis
Tartarei sedet aula patris, non illa ruenti
accessura polo, victam si volvere molem
ingenti iuvet ore Chaos, quod pondere fessam 830
materiem lapsumque queat consumere mundum.
hic geminae aeternum portae, quarum altera dura
semper lege patens populos regesque receptat,
ast aliam temptare nefas et tendere contra;
rara et sponte patet, siquando pectore ductor 835
vulnera nota gerens, galeis praefixa rotisque
cui domus, aut studium mortales pellere curas,
culti fides, longe metus atque ignota cupido,
seu venit in vittis castaque in veste sacerdos;
quos omnes levibus plantis et lampada quassans 840
progenies Atlantis agit. lucet via late
igne dei, donec silvas et amoena piorum
deveniant camposque, ubi sol totumque per annum
durat aprica dies thiasique chorique virorum
carminaque et quorum populis iam nulla cupido. 845
has pater in sedes aeternaque moenia natum
inducitque nurum. tum porta quanta sinistra
poena docet maneat Pelian, quot limine monstra.
mirantur tantos strepitus turbamque ruentem
et loca et infernos almae virtutis honores. 850